

115

ZARZĄDZENIE MINISTRA HANDLU WEWNĘTRZNEGO

z dnia 22 marca 1969 r.

w sprawie wypieku, zużycia surowców do wypieku oraz wprowadzania do obrotu pieczywa piekarskiego.

Na podstawie art. 3 ust. 1 i 2 dekretu z dnia 29 października 1952 r. o gospodarowaniu artykułami obrotu towarowego i zaopatrzenia (Dz. U. z 1952 r. Nr 44, poz. 301 i z 1956 r. Nr 54, poz. 244), § 1 zarządzenia nr 251 Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 listopada 1957 r. w sprawie przekazania Ministrowi Handlu Wewnętrznego niektórych uprawnień Prezesa Rady Ministrów (Monitor Polski Nr 98, poz. 570) oraz § 1 zarządzenia nr 249 Prezesa Rady Ministrów z dnia 17 grudnia 1960 r. w sprawie przekazania Ministrowi Handlu Wewnętrznego uprawnień do wydawania przepisów dotyczących produkcji pieczywa (Monitor Polski Nr 94, poz. 419) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Zezwala się na wypiek i wprowadzanie do obrotu pieczywa piekarskiego, którego rodzaje oraz proporcje ilościowe zużycia do ich wypieku surowców (receptury) i średnie krajowe wydajności wypieku podane są w załączniku do niniejszego zarządzenia, ogłoszonym z powołaniem się na niniejsze zarządzenie w Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Handlu Wewnętrznego. Średnie krajowe wydajności wypieku podane w załączniku stanowią orientacyjne wskaźniki przy ustalaniu norm średniej wydajności wypieku pieczywa, o których mowa w § 2 ust. 1.

2. Zezwala się na wypiek oraz wprowadzenie do obrotu pieczywa piekarskiego regionalnego, odpowiadającego upodobaniom konsumentów na określonym terenie, pieczywa firmowego oraz pieczywa innego niż wymienione w ust. 1.

3. Rodzaje pieczywa określonego w ust. 2 i proporcje ilościowe zużycia do ich wypieku surowców (receptury) ustala Minister Handlu Wewnętrznego na wniosek:

- 1) wydziałów handlu przydiów wojewódzkich rad narodowych — dla pieczywa regionalnego i firmowego,
- 2) Ogólnokrajowego Zjednoczenia Przemysłu Piekarniczego — dla pieczywa innego.

4. Wypiek rodzajów pieczywa wymienionych w załączniku w części I pkt 6 (chleb żytni „razowy na miodzie”), 7 (chleb żytni jasny „mleczny”), 8 (chleb żytni razowy „litewski”) i 9 (chleb żytni razowy „wytrawny”), w części IV pkt 3 (chleb pszenny „lecytal wyborowy”), 5 (bułki i bułeczki delikatesowe wrocławskie) i 6 (struclce delikatesowe wrocławskie) oraz w części V pkt 5 (chleb turecki) może być prowadzony wyłącznie przez jednostki gospodarki uspołecznionej.

5. Wydział handlu przydziu wojewódzkiej rady narodowej może zezwolić na wypiek niektórych lub wszystkich wymienionych w ust. 4 rodzajów pieczywa przez jednostki gospodarki nie uspołecznionej, jeżeli jest to konieczne dla pełnego zaopatrzenia rynku.

§ 2. 1. Normy średniej wydajności wypieku pieczywa ustalają:

- 1) dla przedsiębiorstw państwowego przemysłu piekarniczego — dyrektorzy tych przedsiębiorstw,
- 2) dla jednostek spółdzielczych — zarząd związku spółdzielni lub innej jednostki stopnia wojewódzkiego; zarząd może upoważnić niektóre ze zrzeszonych spółdzielni oraz podległych sobie jednostek organizacyjnych do ustalania dla swoich zakładów norm średniej wydajności wypieku pieczywa.

2. Ustalone przez organy wymienione w ust. 1 normy średniej wydajności wypieku pieczywa są podstawą do rozliczania osób majątkowo odpowiedzialnych za zużycie surowców do produkcji pieczywa.

3. Sposób ustalania norm średniej wydajności pieczywa określają:

- 1) dla przedsiębiorstw państwowego przemysłu piekarniczego — wytyczne Dyrektora Ogólnokrajowego Zjednoczenia Przemysłu Piekarniczego,
- 2) dla jednostek spółdzielczych — wytyczne właściwych centralnych związków spółdzielczych.

§ 3. 1. Dopuszcza się odchylenia od norm średniej wydajności wypieku pieczywa dla wszystkich rodzajów pieczywa w wysokości nie przekraczającej 1% poniżej tej normy.

2. Odchylenia powyżej norm średniej wydajności wypieku pieczywa nie mogą powodować obniżenia jakości pieczywa ani przekroczeń w jakimkolwiek wskaźniku normy przedmiotowej na dany rodzaj pieczywa.

§ 4. 1. Dopuszcza się dodatnie i ujemne odchylenia w zużyciu surowców pomocniczych w wysokości do 2% w stosunku do ogólnych ilości tych surowców, wliczonych na podstawie receptur i norm średniej wydajności wypieku pieczywa.

2. Przepis ust. 1 nie dotyczy surowców pomocniczych, dla których receptury ustalają:

- 1) dolną i górną granicę zużycia (np. drożdży, soli); zużycie tych surowców musi się mieścić w granicach obliczonych na podstawie receptur i norm średniej wydajności wypieku pieczywa,
- 2) górną granicę zużycia (np. otrębów, mąki ziemniaczanej, nasion).

§ 5. 1. Jeżeli nie występuje ogólny niedobór mąki po uwzględnieniu odchyień od norm średniej wydajności podanych w § 3 ust. 1, dopuszcza się odchylenia dodatnie i ujemne w zużyciu poszczególnych typów mąki (tzw. „przerzuty”) nie przekraczające 2% dla każdego typu.

2. Zakres i warunki stosowania wyrównań ilościowych z tytułu przerzutów określają:

- 1) dla przedsiębiorstw państwowego przemysłu piekarniczego — wytyczne Dyrektora Ogólnokrajowego Zjednoczenia Przemysłu Piekarniczego,
- 2) dla jednostek spółdzielczych — wytyczne właściwych centralnych związków spółdzielczych.

§ 6. Jednostki gospodarki nie uspołecznionej prowadzące piekarnie obowiązane są do prowadzenia ksiąg wypieku pieczywa i obrotu pieczywem według wzoru ustalonego przez Ministra Handlu Wewnętrznego.

§ 7. Traci moc zarządzenie Ministra Handlu Wewnętrznego z dnia 8 września 1965 r. w sprawie wypieku, zużycia surowców do produkcji oraz dopuszczenia do obrotu pieczywa piekarskiego (Monitor Polski z 1965 r. Nr 52, poz. 273 i z 1966 r. Nr 47, poz. 235).

§ 8. Zarządzenie wchodzi w życie po upływie trzech miesięcy od dnia ogłoszenia.

Minister Handlu Wewnętrznego: *E. Sznajder*